

[Bollmann]

de ting i sammenhæng. Det hjælper ikke ret meget, at man sparer en milliard på arbejdsministerens budget, hvis den så bare skal lægges oven i socialministerens. Men jeg vil gerne slå fast, at vi bedre kan acceptere den del af forslaget end det om de supplerende dagpenge.

Så har ministeren i øvrigt ved en tidligere lejlighed oplyst, at han og den tidligere socialminister i fællesskab vil se på alle disse problemer, bl.a. virkningerne på kontanthjælpsområdet, og hvordan man kan få folk flyttet den anden vej over i arbejdsmarkedet igen. Der er ting både i L 55 og i L 58, der peger i den rigtige retning, det skal jeg gerne erkende. Men jeg vil godt sige til ministeren, at det forhåbentlig ikke er alt, hvad dette udvalg har kunnet præstere eller vil kunne præstere. Vi ser i hvert fald frem til, at der sker noget på dette område i fremtiden.

Så er der spørgsmålet om gebyret på de 200 kroner. Her vil jeg kun udtrykke min glæde over, at man ikke har anvendt begrebet adfærdsregulering, for det kan vel ikke rigtig være meningen. Hvis man siger, at det reelt er en skat, en afgift, må vi så konstatere, at sådan er det. Og det skal ikke være noget, vi vil vælte hele lovforslaget på, vil jeg gerne sige.

Endelig vil jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at en del af hans tale egentlig kun bekræftede, hvad jeg sagde ved den tidligere behandling af lovforslag nr. L 55, nemlig at der er tale om et halvt forlig. Det synes jeg vi fik bekræftet af hr. Kaj Poulsen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det siges meget klart i bemærkningerne til forslaget, at det er et besparelsesforslag. Vi kan læse det i det andet og det tredje afsnit i de almindelige bemærkninger. Bagefter kommer så, at det tillige er et arbejdsmarkedspolitisk forslag. Eftersom det primært er et besparelsesforslag, vil jeg sige generelt, at vi jo snart skal i gang med forhandlingerne om næste års finanslov. I Kristeligt Folkeparti er vi af den opfattelse, at det bliver nødvendigt med besparelser. Det går ikke, at skatten stiger. Vi vil konstatere, at der vil være ganske mange lavindkomst- og mellemindkomstgrupper, hvor familier vil blive ramt urimeligt hårdt. Vi ser også dagligt, at vi kan risikere, at højtlønnede, hvis skatten bliver sat op for dem, tager til udlandet, og så mangler vi nogle af iværksætterne, nogle af

dem, der skulle skabe arbejdspladser. Derfor er besparelser nødvendige.

Så kommer det næste problem, og det er at gøre det på en forstandig måde. Her må jeg se dette besparelsesforslag som et led i de andre besparelsesforslag, regeringen er kommet med. Jeg vil ikke komme med et præcist bud i dag. Ethvert besparelsesforslag er der noget ubehageligt ved. Hvis det var fantastisk godt, var man vel kommet med det for lang tid siden. Der bliver altså i de næste par måneder en afvejning af, hvilke besparelsesforslag der gør mindst ondt socialt set.

Det kan ikke nytte noget at sige: Ingen besparelser. De er nu engang nødvendige men der er nogle besparelser, som er så dyre, at de ikke er menneskeligt rigtige at gennemføre. Der er også nogle besparelsesforslag – det ved man jo, når man har arbejdet med det – som har lidt mere, skal vi sige, kosmetisk præg, hvor man sparer ét sted og flytter pengene over et andet sted.

Hvad det sidste angår, er jeg glad for, at man siger gebyr og ikke taler om brugerbetaling og det adfærdsregulerende. Her er tale om en skat, en afgift. Det er reelt, hvorefter man så kan vurdere, om det er her, vi skal sætte ind, eller det er på andre steder.

Hvad angår forlængelse af ventetiden for ret til dagpenge fra 12 til 18 måneder, kan jeg vel konstatere, at den nuværende minister har været i lære hos sin forgængers forgænger. Hvis min hukommelse ikke svigter mig, var det i oktober 1980, den daværende arbejdsminister forlængede ventetiden fra 6 til 12 måneder. Det er altså prøvet før, også af en minister af en anden partifarve. Men vi må da se, hvilke følger det får for modtagelse af kontanthjælp. Vi vil da være interesseret i at vurdere, hvad det betyder for ægtepar og papirløst samlevende.

Når det gælder bortfald af supplerende dagpenge til deltidsforsikrede, må forudsætningen være, at når man er på deltid, er det, fordi man ønsker deltid. Jeg kan ikke se, at det er et forslag med særlig uheldige sociale følger.

Når det gælder tidsbegrænsning for udbetaling af supplerende dagpenge, har hr. Bollmann været inde på nogle betragtninger, som jeg synes der er et reelt indhold i. Hr. Bollmann nævnte bl.a. ældre, som ønskede et fuldtidsarbejde, men som ikke kunne få det.